

สวัสดี!

ดพ: ผศ.ศรี เสนอ ไกรฤกษ์: ผอ.
ทพ: ผศ. รศ. วิมล ไกรฤกษ์
ทพ: 41.

ไกรฤกษ์

-๔๑-

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด กุรมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะดารา
วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

ไกรสร ขอลโชนะครับ ผมออกจะถามคุณจุ๊กจิกมากไปหน่อย

สงศรี (หัวเราะ)

ไกรสร คุณยังไม่ได้ตอบคำถามผมเมื่อกี้

สงศรี คิดนึกว่าไอ้ชีแจ่งให้คุณทราบละฉิบยกแล้วว่า ที่คิดไม่เข้าไปในห้องน้ำ ก็เพราะ
คิดว่าคุณว่องออกไปข้างนอก ไม่ได้อยู่ในห้อง

ไกรสร คุณเอาเรื่องเก่ามาพูดถึง คำถามเมื่อกี้ มันเรื่องความรู้สึกของคุณเกี่ยวกับการใช้
ห้องน้ำ คุณรับว่าทุกคนต่างใช้ห้องน้ำ ม่ายยงั้นจะมีห้องน้ำไว้ทำไม อย่างนี้ใช้ไหมครับ
สงศรี ใช่ค่ะ

ไกรสร คุณก็รับว่า คุณมีความรู้สึกว่าคุณว่องต้องใช้ห้องน้ำ ผมก็อยากถามต่อไปว่า เหตุไฉนนั้น
เมื่อคุณไม่เห็นคุณว่องในห้องนอน ทำไมคุณจึงไม่รู้สึกบ้างว่า คุณว่องอาจกำลังใช้ห้องน้ำ
อยู่ก็ได้ ห้องน้ำอยู่ติดกับห้องนอน ส่วนห้องโถงข้างล่างต้องลงบันไดไปอีกหลายนาที
ทำไมคุณจึงไม่คิดถึงห้องน้ำซึ่งอยู่ใกล้ที่สุด แ่กลับไปคิดถึงห้องโถงซึ่งอยู่ไกลที่สุด

สงศรี ก็...คิด...แหม ...คิดตอบไม่ถูกหรอกค่ะ คิดตอบได้เพียงว่า คิดนึกเข้าใจว่า
คุณว่องลงไปข้างล่าง

ไกรสร แปลว่า คุณให้เหตุผลไม่ได้ว่า ทำไมคุณจึงไม่คิดว่าคุณว่องควรจะอยู่ในห้องน้ำก็ได้

สงศรี คิดนึกหาเหตุผลไม่ได้ค่ะ มันคิดไปอย่างนั้นเอง ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร

- สงศรี (หัวเราะ) ตามละเอียดอย่างนั้นเที่ยวหรือคะ ? คุณคงเคยไปเรียนสก็อตแลนด์ยาร์ด
- โกรสร ผมสก็อตไทยครับ ไม่เคยไปเรียนที่ไหน แต่มันมีเรื่องสำคัญถึงต้องถามคุณให้ละเอียดสักหน่อย คุณคิดให้ถี่ถ้วนแล้วจึงตอบ ผมขอเตือนว่าสำคัญมาก
- สงศรี (วิตก คิด) สำคัญยังไงคะ ?
- โกรสร มันเกี่ยวกับรูปคดีครับ ผมกำลังหาความจริงจากคุณว่า ใครฆ่าคุณว่อง
- สงศรี คิฉันไม่เห็นเกี่ยวกับการ เค้นของคิฉัน คิฉันเข้าไปในห้อง ไม่พบคุณว่อง คิฉันก็เดินไปเดินมาเพื่อรอ แล้วทำไมคุณถึงจะต้องถามว่า คิฉันเดินอย่างไร คิฉันไม่ตอบละคะ
- โกรสร (หัวเราะ) คุณไม่ตอบ ผมก็ไม่บังคับ ผมมอยากรู้ให้คุณเข้าใจว่า ถ้าคุณไม่ตอบ คุณจะหนักใจที่หลัง เพราะผมถามก็เพื่อให้คุณคลายตัวออกไปจากคดีนี้ ผมถามเพื่อช่วยคุณเพื่อหาหลักฐานช่วยคุณแท้ ๆ เพราะคุณเป็นพยานสำคัญมากในคดีเรื่องนี้ ผมรู้ว่า คุณไม่โทษว่าคุณว่อง คุณว่องตายก่อนหน้าผม
- สงศรี คุณรู้ได้อย่างไร .. คุณว่องตายก่อนหน้าผม
- โกรสร (หัวเราะ) ผมไม่เคยไปเรียนสก็อตแลนด์ยาร์ดหรอก แต่ผมทราบครับ คุณว่องตายก่อนที่คุณจะไปห้องแพชานีเสียชีวิต คุณว่องถูกตีด้วยท่อนเหล็ก แล้วก็ถูกมัดแขนขาอยู่ ^{อยู่}ในห้องน้ำ เมื่อคุณเข้าไปในห้อง คุณว่องตายเรียบร้อยแล้ว คุณไม่ได้ฆ่าคุณว่องแน่ แต่ผมก็ต้องซักคุณ เพื่อช่วยคุณ เพราะคุณเป็นคนเดียวที่เข้าไปในห้อง คุณว่องเวลาทำห่าต้ม เป็นคนแรกรองจากผู้ร้าย ถ้าคุณไม่ตอบผม คุณจะแย่ เพราะคดีจะรั้งตัวคุณเข้าไปอีกมากมาย คุณคิดเอาเองก็แล้วกันว่า คุณจะตอบผมหรือไม่
- สงศรี (นิ่งคิด) คุณถามทำไมล่ะ คิฉันยังไม่ค่อยจะเข้าใจ
- โกรสร ได้ครับ ถามทำไมก็ได้ คุณเดินไปเดินมาอยู่ในห้องคุณว่องเพื่อรอคุณว่อง ผมถามว่า คุณเดินเวียนไปรอบ ๆ หรือเดินข้ามห้อง
- สงศรี คิฉันเดินเวียนไปรอบ ๆ ฝา คิฉันก็เป็นชะมคั่นะซีคะ
- โกรสร ครับ ผมก็คิดว่าคุณจะเป็นชะมคั่นะซีคะ จึงได้ถามให้แน่ใจ คุณไม่ได้เดินเวียนไปรอบ ๆ แบบชะมคั่นะซีหรือ ?

- สงฺศรี ไม่ใช่ค่ะ
- โกธสร แปลว่า คุณเดินข้ามพื้นห้องไป ๆ มา ๆ อาจข้ามพรมหน้าเตียงบ้างก็ได้
- สงฺศรี ค่ะ คิดฉันเดินข้ามไปข้ามมา
- โกธสร คุณเดินเหยียบพรมบ้างหรือเปล่า
- สงฺศรี เหยียบค่ะ
- โกธสร คุณคงจะจำได้นะครับ เพราะคุณเคยเข้าไปในห้องคุณว่องหลายครั้ง ผมอยากจะถามเรื่องพรม พรมผืนนี้ปูอยู่หน้าเตียงไม่ใช่หรือครับ
- สงฺศรี ค่ะ ปูอยู่หน้าเตียง
- โกธสร มุมหนึ่งของพรมยื่นไปกลางห้อง คุณคงจำได้
- สงฺศรี ค่ะ มุมหนึ่งยื่นไปกลางห้อง
- โกธสร คุณเดินผ่านมุมของพรมมุมนี้บ้างหรือเปล่า
- สงฺศรี ผ่านค่ะ
- โกธสร ผ่านโดยเหยียบไปใช่ไหมครับ
- สงฺศรี ก็เหยียบชึ้ค่ะ เมื่อเดินผ่านมันก็ต้องเหยียบเป็นธรรมดา (อย่างแปลกใจ)
- โกธสร ครับ คุณเหยียบมุมพรมกลางห้อง คุณรู้สึกว่าคุณได้เหยียบอะไรบ้างหรือเปล่า พบนอกจากพรม ?
- สงฺศรี (นิ่งคิด) มีอะไรหรือค่ะ
- โกธสร คุณคิดว่ามีไหมล่ะครับ
- สงฺศรี เอ๊ะ คุณจะถามฉันไปถึงไหน
- โกธสร (หัวเราะ) แปล่าครับ ไม่ได้ถาม ผมต้องการทราบความจริง เพราะมันสำคัญมาก
- สงฺศรี คิดฉันรู้สึกว่าเหยียบพรมค่ะ แต่ไม่เห็นมีอะไร
- โกธสร คุณไม่รู้สึกว่า เหยียบอะไรอีกนอกจากพรม ?
- สงฺศรี ไม่รู้สึกค่ะ
- โกธสร แล้วก็...คุณไม่เห็นอะไรบ้างหรือเปล่า

สงศรี ไม่เห็นคะ

โกธรสร คุณไม่ไ้มองดูที่พื้นเลยหรือครับ

สงศรี ไม่ไ้มองเลยคะ

โกธรสร แค่ผมคิดว่า ๗๗๗ ถ้าคุณมองต่ำลงมานิดเดียว ..ไม่ถึงกับมองที่พื้นก็ได้..คุณก็คงจะเห็นอะไรบ้าง เพราะมีของอย่างหนึ่งตกอยู่ที่พรม ซึ่งถ้าคุณไม่เหยียบอะไร คุณก็คงจะเห็น มันควรจะอยู่ในปริมาณพลของสายตา

สงศรี อะไรคะ ของอะไรคะ (อย่างตื่นเกิน)

โกธรสร พยานสำคัญที่สุดครับ ที่จะชี้ให้เห็นว่าใครฆ่าคุณว่

สงศรี พยานสำคัญหรือคะ...เอ๊ะ...อะไร

โกธรสร พยานสิ่งนี้แหละครับ จะเปิดคดีคุณว่หมด

สงศรี อะไรคะ บอกดิฉันไ้ไหม

โกธรสร ขอโทษครับ ผมต้องขอสงวนไว้ก่อน ถ้าบอกไปจะไม่ธรรมแก่ผู้อื่น

สงศรี (อย่างรอนใจ) เอ๊ะ อะไรกันหะของขี้หนู ไหมคะ

โกธรสร ไม่ใหญ่ครับ แต่ก็ใหญ่พอที่คุณจะเห็น

สงศรี ดิฉันไม่เห็นจริง ๆ

โกธรสร คุณสงศรี ผมจะบอกคุณตามความเป็นจริง ถ้าคุณเดินกลับไปกลับมาเพื่อรอคุณว่เอง คุณก็คงไม่รีบร้อน คุณคงเดินช้า ๆ แล้วก็ตามธรรมชาติคนเราเวลาเดินกลับไปกลับมา เวลาอะไร ก็ควรจะมองหดู พื้นบ้าง เพียงแค่ชำเลืองก็ค้องมีแน ๆ ถ้าคุณเพียงแค่ชำเลืองว่าคุณก็ค้องเห็น เพราะมันใหญ่พอที่คุณจะค้องเห็น แต่คุณบอกว่า คุณไม่เห็น ผมจึงไม่เข้าใจ

สงศรี ก็...ใครอาจเก็บไปแล้วก็ได้นี่คะ...ก่อนหน้าที่ดิฉันจะเข้าไปในห้อง

โกธรสร (หัวเราะ) ผมครับ..ผม ผมนี้แหละเป็นคนเก็บ ผมเข้าไปในห้องเมื่อคุณถูกยิงแล้ว หลังจากที่คุณเข้าไปนานทีเดียว วัตถุพยานสิ่งนี้ยังคงนอนอยู่ที่พื้นพรมเมื่อผมเข้าไปค้นศพ คุณว่เอง ไม่มีใครเก็บเอาไปไหน เวลที่คุณเดินไปเดินมามันยังนอนอยู่บนพรม

สงศรี เอะ คิฉินไม่เห็นจริง ๆคะ

ไกรสร ผมเชื่อถ้าคุณไม่เห็นเพราะคุณกำลังซุ่มมุ่นวุ่นวาย หรือกำลังสนใจกับอะไร แค่นี้คุณยังลัง
รอคุณว่อง คุณไม่ไ้ซุ่มมุ่นวุ่นวายอะไร แล้วก็คุณก็ไม่ได้สนใจกับอะไร คุณเกินอย่าง
ทลคการมณั้ ผมว่าคุณควรจะค้งเห็น ถ้าคุณไม่เห็น ผมก็สงสัยเสียแล้ว

สงศรี (รีบร้อน) สงสัยอะไรคะ

ไกรสร สงสัยว่า คุณคงจะไม่ไ้เกินเพื่อจะรอคุณว่อง คุณอาจกำลังตกอกตกใจ จนไม่ทันเห็น
วัตถุพยานสิ่งนี้ไ้ไ้

สงศรี ตกใจ (พูดอย่างลอย ๆ แล้วนิ่งอึ้งครู่หนึ่ง) ตกใจอะไรกันคะ (เสียงอ่อน ๆ)

ไกรสร คุณสงศรี บอกผมตรง ๆดีกว่า ว่าคุณเข้าไปในห้องคุณว่องคืนนั้น คุณไปพบศพคุณว่อง
เข้าพอกิ เพราะคุณว่องถูกฆ่าก่อนหน้าห้่มไม่เท่าไร

สงศรี เปล่าคะ เห็นอะไรกันคะ คิฉินไ้ไ้เห็นอะไรเลย (อย่างรีบร้อน)

ไกรสร คุณไ้ไ้เห็นศพคุณว่องเลยหรือ ?

สงศรี คิฉินไ้ไ้เห็น (เสียงสสับค)

ไกรสร (หัวเราะ) คุณแน่ใจะครับ

สงศรี ก็คิฉินไ้ไ้เห็น คุณจะให้คิฉินเห็นไ้ยังง

ไกรสร (หัวเราะ) นั้ครับ คุณสงศรี ผมรู้ว่าคุณว่องถูกใครคนหนึ่งฆ่าก่อนหน้าคุณจะขึ้นไปไม่กั
นาที ทำไมผมถึงไ้รู้ ก็เพราะว่าผมไ้สอบคุณพรรณิเรียบร้อยแล้ว คุณว่องขึ้นไปข้างบน
ก่อนหน้าห้่มไม่เท่าไร แล้วก็มีใครวิ่งขึ้นไปข้างบนอย่างลึกลับที่สุด แล้วก็ก่อนหน้านั้น
บ๊อยพิพคนอยู่ในห้องคุณว่อง ซะโมยจกหมายในลิ้นชักคุณว่องไป เหตุการณ์เหล่านี้แสดง
ว่า มีคนคอยคักฆ่าคุณว่อง ก่อนที่คุณจะขึ้นไปพบคุณว่อง คนคนนี้เป็นใคร ผมก็ดังหาตัว
อยู่ แต่เขาคือเจ้าของวัตถุพยานที่ผมพบบนพรมที่พื้นห้องนั้นแหละ เมื่อคุณไปถึงห้องคุณว่อง
คุณว่องเพิ่งตายไม่กี่นาที คุณอาจเผชิญกับคนร้ายไ้ไ้ หรือถ้ามันหนีไปเสียก่อน คุณก็คงพบ
แค่ห้องเปล่า ผมรู้ไ้ว่า คุณต้องหาตัวคุณว่อง และคุณต้องรู้ว่าคุณว่องอยู่ในห้องแน่ เพราะ

สงศรี เอ คิฉันไม่เห็นจริง ๆค่ะ

ไกรสร ผมเชื่อว่าคุณไม่เห็นเพราะคุณกำลังขลุ้มขลุ่ยวุ่นวาย หรือกำลังสนใจกับอะไร แต่ที่คุณยังลัง
รอคุณว่อง คุณไม่ไ้ขลุ้มขลุ่ยวุ่นวายอะไร แล้วที่คุณก็ไม่ไ้สนใจกับอะไร คุณเดินอย่าง
ทลกลารมณ ผมว่าคุณควรจะลองเดิน ถ้าคุณไม่เห็น ผมก็สงสัยเสียแล้ว

สงศรี (รีบร้อน) สงสัยอะไรคะ

ไกรสร สงสัยว่า คุณคงจะไม่ไ้เดินเพื่อจะรอคุณว่อง คุณอาจกำลังตกอกตกใจ จนไม่ทันเห็น
วัตถุพยานสิ่งนี้ไ้ไ้

สงศรี ตกใจ (พูดอย่างลอย ๆ แล้วนั่งอันครู่หนึ่ง) ตกใจอะไรกันคะ (เสียงอ่อน ๆ)

ไกรสร คุณสงศรี บอกผมตรง ๆดีกว่า ว่าคุณเข้าไปในห้องคุณว่องคืนนั้น คุณไปพบศพคุณว่อง
เข้าพอดี เพราะคุณว่องถูกฆาตกรฆ่าที่นั่นไม่เท่าไร

สงศรี เปล่าค่ะ เห็นอะไรกันคะ คิฉันไม่ไ้เห็นอะไรเลย (อย่างรีบร้อน)

ไกรสร คุณไม่ไ้เห็นศพคุณว่องเลยหรือ ?

สงศรี คิฉันไม่ไ้เห็น (เสียงสับสน)

ไกรสร (หัวเราะ) คุณแน่ใจะครับ

สงศรี ก็คิฉันไม่ไ้เห็น คุณจะให้คิฉันเห็นไ้ยังไง

ไกรสร (หัวเราะ) นี่ครับ คุณสงศรี ผมว่าคุณว่องถูกใครคนหนึ่งฆาตกรฆ่าก่อนหน้าที่คุณจะขึ้นไปไม่กั
นาที ทำไมผมถึงไ้รู้ ก็เพราะว่าผมไ้สอบคุณพรรณิเรียบร้อยแล้ว คุณว่องขึ้นไปข้างบน
ก่อนที่ฆาตกรจะฆาตกรรม แล้วก็มีใครวิ่งขึ้นไปข้างบนอย่างลึกลับที่สุด แล้วก็ก่อนหน้านั้น
บอยที่พบคนอยู่ในห้องคุณว่อง จะโมยจกหมายในลิ้นชักคุณว่องไป เหตุการณ์เหล่านี้แสดง
ว่า มีคนคอยดักรอคุณว่อง ก่อนที่คุณจะขึ้นไปพบคุณว่อง คนคนนี้เป็นใคร ผมกำลังหาตัว
อยู่ แต่เขาคือเจ้าของวัตถุพยานที่ผมพบบนพรมที่พื้นห้องนั้นแหละ เมื่อคุณไปถึงห้องคุณว่อง
คุณว่องเพิ่งตายไม่กี่นาที คุณอาจเผชิญกับคนร้ายไ้ไ้ หรือถ้ามันหนีไปเสียก่อน คุณก็คงพบ
แต่ห้องเปล่า ผมรู้ดีว่า คุณคงหาตัวคุณว่อง และคุณคงรู้ว่าคุณว่องอยู่ในห้องแน่ เพราะ

คุณพระรีบบอกว่า คุณว่างรอกันอยู่ในห้องนี้ เมื่อคุณไม่พบคุณว่าง คุณก็ต้องสงสัย
 คุณจะคงไปอยู่ในห้องน้ำ คุณจะคงพบศพคุณว่างแช่น้ำอยู่ในอ่าง จริงไหม ครับ
 คุณสงศรี

สงศรี ไม่จริง..ไม่จริง..คุณไปเอาที่ไหนมาพูด ก็ฉันไม่จขึ้นศพคุณว่าง..ไม่เคยเห็น..

โกธร (หัวเราะอย่างยาว) จริงหรือครับ ไม่เคยเห็น (หัวเราะเล็ก)

(คนตรี)

โธก: ๗๖๓๐๗ 41 จิตตวิพัสสนา: ๗๖๓๐๗ 42
 ๗๖๓๐๗ 42 ๗๖๓๐๗ ๔: ๗๖๓๐๗ ๗๖๓๐๗
 ๗๖๓๐๗ ๗๖๓๐๗ ๗๖๓๐๗ ๗๖๓๐๗
 ๗๖๓๐๗ ๗๖๓๐๗ ๗๖๓๐๗ ๗๖๓๐๗
 ๗๖๓๐๗ ๗๖๓๐๗ ๗๖๓๐๗ ๗๖๓๐๗